

bernard dewulf

carrousel

Personages

MC

Vrouw 1, 2, 3, 4

Man 1, 2, 3, 4, 5

Pop

1 de marathon

Een dansmarathon. Er is dertig dagen gedanst. Er zijn nog vijf koppels over. Koppel 3 bestaat uit professionele dansers. Koppel 5 bestaat uit een man en zijn levensgrote pop.

mc

Dames en heren, hier gaan we weer.

A big round of applause voor onze kandidaten,
onze gladiatoren, onze helden en heldinnen.

Onze onsterfelijken.

Terwijl u op uw luie, dikkende kont zit toe te kijken,

in het veilige donker van de tribunes,

op uw zachte stoeltjes van het theater,

voor het blauwe scherm van de illusie,

in de kussens van uw woonkamer,

putten zij hun lichaam uit,

zoeken zij de grenzen van het menselijke, pijnigen zij zich.

Ter bevrediging van uw lusten.

Ter vervulling van uw behoeften.

Ter verstrooiing in uw lege uren.

En voor een beetje geld, natuurlijk.

En voor de eer natuurlijk. Voor de eer.

Hebt u medelijden?

Of vraagt u zich af: waarom kijk ik hiernaar?

En waarom blijf ik toch kijken?

Of vraagt u zich af: waarom doen ze dit?

Waarom putten ze zich uit?

En waarom willen ze dat ik het zie?

Allemaal heerlijke vragen, dames en heren. Over het schouwspel van het leven.

En let op die knieën.

Alles mag, maar als de knieën de grond raken,
is het afgelopen.

Dan is het gedaan.
Dan bent u door de knieën gegaan, om het zo te zeggen.
En laten we vieren.
Samen met u, kijkers, die ons zo trouw gevolgd hebben.

Hoe lang zijn we hier nu al samen?
Even kijken.
720 uren.
Als ik nog kan rekenen, na 720 uren, dan zijn dat precies
dertig dagen.
Dertig dagen, de klok rond dansen.
Perpetual motion.
Wie doet het ons na?
Proficiat voor ons.
Dat moeten we vieren.

2 de dansers

Koppel 1

vrouw 1 We stinken.

man 1 We stinken?

vrouw 1 Naar zweet.

man 1 Ik ruik niets.

vrouw 1 En naar dood.

man 1 Ik ruik echt niets.

vrouw 1 Natuurlijk niet. Wanneer zul jij ooit eens iets ruiken? Van de stank hier.

man 1 Ik ruik uw haar. Het ruikt naar vers gemaaid gras. Ik hou van die geur.

vrouw 1 Ja hoor, ik heb mijn haar gewassen met gras. In de toiletten.

man 1 Stink ik ook?

vrouw 1 Nee, vreemd, u stinkt niet.

Nog niet.

man 1 Sommige mensen stinken, anderen niet.

vrouw 1 Uiteindelijk stinkt iedereen.

man 1 Bent u altijd zo geweest?

vrouw 1 Hoezo?

man 1 Zo vrolijk.

vrouw 1 Ja, ooit ben ik vrolijk geweest. Lang geleden.

man 1 Wat is er gebeurd?

vrouw 1 Wat is er gebeurd? Heb je een nog dommere vraag? Wat zou er gebeurd kunnen zijn?

man 1 Ik vroeg het maar.

vrouw 1 Het leven, dat is er gebeurd.

De dagelijkse schade. De teleurstellingen.

De verbittering. Ze staat gegrift in mijn gezicht.

man 1 Ik vind u mooi. Waarom wilde u met mij dansen hier?

vrouw 1 Je was beschikbaar. En ik wil helemaal niet dansen.

man 1 Waarom dansen we dan?

vrouw 1 Ja, waarom dansen we? Waarom dans jij?

man 1 Ik kwam voor het geld.

vrouw 1 Zomaar? Zonder een partner?
man 1 Ik dacht, ik kom wel iemand tegen.
Er is altijd wel ergens iemand die wil dansen, niet?
vrouw 1 En dat was ik.
man 1 U hebt mij gevraagd.
vrouw 1 Je stond daar zo alleen.
man 1 Ik was vereerd.
vrouw 1 Meneer was vereerd.
man 1 U bent een mooie vrouw.
vrouw 1 ...
man 1 Waarom kijkt u weg als ik dat zeg?
vrouw 1 Je hebt geen idee. Ik zou je moeder kunnen zijn.
En ik ben verneukt. Vernield.
man 1 Mijn moeder was een prachtige vrouw. U lijkt op
haar.
vrouw 1 En waar is je moeder nu?
man 1 Vernield.
vrouw 1 ...
man 1 En wat bent u hier komen zoeken? Helemaal alleen.
vrouw 1 Een laatste poging. Ik wil dit winnen. WIJ gaan dit
winnen.
man 1 Wat wilt u winnen?
vrouw 1 Liefde. Een bewonderende blik van iedereen.
man 1 Ja, dat begrijp ik.
vrouw 1 Hij begrijpt het.
man 1 Ik vind u mooi.
vrouw 1 ...
man 1 U hebt de lach van mijn moeder.
Ze kon ook zo lachen. Ik was dan tegelijk bang en blij. Ik
was bang voor haar eenzaamheid.
Ze was zo donker. En ik was gelukkig als ze lachte. Nog
altijd denk ik dat alle mooie vrouwen eenzaam zijn.
vrouw 1 Ik wil dit winnen. Wij gaan dit winnen.
man 1 En daarna?
vrouw 1 Wat daarna? Er is geen daarna.

Koppel 2

man 2 U danst zo mooi.
vrouw 2 Vindt u?
man 2 Ja, oprecht. U heeft het in u.
vrouw 2 Dat zegt u mooi. Dank u. Maar het volstond niet.
man 2 Hoe bedoelt u?
vrouw 2 Ik heb altijd een ballerina willen zijn.
man 2 Dat zie ik.
vrouw 2 Maar ik was niet goed genoeg.
man 2 Wat is er gebeurd met uw man?
vrouw 2 Hij kon niet meer. Zijn rug zat helemaal vast. En met uw vrouw?
man 2 Hij is mijn vrouw niet. Maar hij kon ook niet meer. Hij begon te ijlen. En zijn knieën hadden de grond geraakt.
vrouw 2 Dank dat u nu met mij wilt dansen. Anders moest ik opgeven.
man 2 Het is een eer. Ik zag u bezig vanaf het begin.
vrouw 2 U had me in het oog?
man 2 Iedereen heeft hier iedereen in het oog. Maar u sprong eruit. Soms was het alsof u zweefde.
vrouw 2 Nu zweef ik wat minder.
man 2 Waarom doet u dit? Waarom wilde u doorgaan?
vrouw 2 Ik weet het niet. Iets in mij.
Dat zegt: niet opgeven. Nooit opgeven.
En u?
man 2 De beloning.
vrouw 2 Ja, de beloning. En wat wilt u daarna doen?
man 2 Ik word astronaut.
vrouw 2 O.
man 2 Ik heb altijd astronaut willen worden.
vrouw 2 Een kinderdroom?
man 2 Zoiets. Die gewichtloosheid.
Ik droomde ervan. Ik zweefde uren rond in mijn bed.
vrouw 2 Dat herken ik wel. Ik wilde ook zweven. Over de vloer. Maar ik heb er het lichaam niet voor.
man 2 Ik vind van wel.
vrouw 2 Dat is vriendelijk van u. Maar ik heb te zware botten. Zo eenvoudig is het. Ik kom niet echt van de grond. Niet echt echt.
Ik heb ze van mijn moeder.

man 2 Vindt u het erg?

vrouw 2 Ja. En nee. En ja. Weet u, soms voel ik me zoals de wereld. U mag nu lachen, maar ook de wereld heeft te zware botten. Ik verlang zo naar lichtheid. Zoals vlinders. Of libellen. Maar ik zal nooit een libel zijn.

man 2 Als libellen sterven, blijven alleen hun vleugels over. Hun lichaam droogt snel op.

vrouw 2 Dat wist ik niet.

man 2 En van nijlpaarden blijven de slagstanden over.

vrouw 2 Vindt u het erg, dat u geen astronaut geworden bent?

man 2 Een nijlpaard kan geen astronaut worden. Het heeft lang geduurd voor ik dat wilde geloven.

vrouw 2 Ik vind u geen nijlpaard.

man 2 U heeft geen idee hoe zwaar mijn botten wegen.

vrouw 2 Dit moet vreselijk voor je zijn. Al die uren, dagen en weken. Van dansen.

man 2 Toch niet. Het maakt me licht. Alleen in de spiegel daarna word ik weer loodzwaar.

vrouw 2 Licht u me even op? En draait u me rond?

man 2 Wilt u dat?

vrouw 2 Ja graag. Niemand heeft ooit een nijlpaard zien dansen met een libel, toch?

Koppel 3

vrouw 3 Ik kan niet meer.

man 3 We gaan door.

vrouw 3 Ik kan niet meer, zeg ik.

man 3 We kunnen nu niet opgeven.

vrouw 3 Ik draag je kind. Ik ben met twee.

man 3 Nee, we zijn met drie.

vrouw 3 Mijn benen willen het niet meer.

man 3 Hoe lang doen we dit al? Jaren. En kijk eens om je heen. Al die sukkelaars. Kom, we laten ze iets zien.

vrouw 3 Wat wil je ze laten zien?

man 3 Onze tango, met z'n drieën. Ze zullen niet weten wat ze meemaken.

vrouw 3 ...

man 3 Iedereen kijkt naar ons. We zijn prachtig.

vrouw 3 Weet je nog, onze eerste dans? Ik was je vlinder, zei je.

man 3 Heb ik dat gezegd?

vrouw 3 Weet je dat niet meer?

man 3 Iedereen ziet ons. We doen het goed. Hou je rug recht.

vrouw 3 Ik wil niet meer. Ik wil niet meer dansen.

man 3 Dansen is ons leven.

vrouw 3 *neemt haar buik vast* Dit is nu ons leven.

man 3 Dat is straks ons leven. Nu dansen we nog.

vrouw 3 Straks? Straks is nu al. Ik voel het stampen.

man 3 Nog een laatste keer? Nog een laatste dans? We moeten dit winnen.

vrouw 3 Waarom?

man 3 Omdat we mooi zijn als we dansen.

vrouw 3 En als we niet dansen?

man 3 Dan dansen we niet.

Koppel 4

vrouw 4 Wat ben je aan het bekijken?

man 4 Een onthoofding.

vrouw 4 Wie onthoofden ze?

man 4 Een Brit, denk ik. Hij hangt ondersteboven. Ze hebben hem opgehangen aan zijn voeten.

vrouw 4 Echt?

man 4 Ja, echt. Ze willen zijn hoofd, zijn armen en zijn benen afsnijden. Het is vanochtend gepost.

vrouw 4 Terwijl hij ondersteboven hangt willen ze hem versnijden?

man 4 Zijn armen zijn er half af. Maar ze gebruiken duidelijk een bot mes. Het duurt lang. Ze zijn met twee. Ieder een arm. Het gaat traag. Door zijn schouders. Hij heeft sterke schouders blijkbaar.

vrouw 4 Waarom kijk je daarnaar?

man 4 Nu komt er een derde bij. Ze zijn met drie. Allemaal gemaskerd. Drie tegen één.

Hij begint aan de nek.

vrouw 4 We moet wel blijven bewegen.

man 4 Ja sorry. Even ronddraaien?

vrouw 4 Ja. Draai me even rond. – – – –

man 4 Het lukt niet.

vrouw 4 Wat lukt er niet?

man 4 Ze krijgen hem niet doorgesneden.

vrouw 4 Het windt je op.

man 4 Hij is te taai.

vrouw 4 Huilt hij?

man 4 Hij geeft geen kik.

vrouw 4 Het windt je op. Ik merk het.

man 4 Windt het jou op?

vrouw 4 Ik weet het niet. Misschien windt het me op dat het jou opwindt.

man 4 Ze pauzeren even. Ze kijken in de camera. Ze grijnzen. O nee.

vrouw 4 Wat?

man 4 O mijn god.

vrouw 4 Wat, wat?

man 4 Er heeft er een zijn pik vast. Met zijn handschoenen. En een ander een haagschaar.

vrouw 4 Een haagschaar?

man 4 Zo'n ouderwetse grote schaar. Mijn vader had er een. Om er onze haag mee te knippen.

vrouw 4 Daar gaan ze zijn pik mee afknippen? Of wat?

man 4 Ja. Ze hebben hem wakker geschud en hem de schaar laten zien. Hij gilt het uit.

Zijn schouders bloeden verschrikkelijk.

vrouw 4 Dit zie jij allemaal?

man 4 Iedereen kan het zien.

vrouw 4 We moet wel blijven bewegen.

man 4 Ik beweeg toch? Links-rechts, links-rechts...

vrouw 4 Wat gebeurt er nu?

man 4 Het is stil nu. Ze hebben er muziek onder gezet.

vrouw 4 En wat nu?

man 4 De schaar gaat open en dicht.
Het beeld vertroebelt. De muziek zwelt aan. Ze klinkt
hemels.

vrouw 4 Hemels?

man 4 Paradijslijk. Beetje Beethoven.

Alle Menschen werden Brüder.

vrouw 4 Windt het je op?

man 4 Het is maar theater.

vrouw 4 Ik dacht dat het echt was?

man 4 Het is het allebei. Ze laten hem nu gewoon
doodbloeden.

vrouw 4 En iedereen kan dat zien?

man 4 Nee. Het is gestopt. Het doodbloeden kan nog uren
duren. Daar kijkt niemand meer naar. Dat gaat te traag.

vrouw 4 We moet bewegen.

man 4 Ja, we moeten bewegen.

mc Dames en heren jullie verzoeken liepen weer massaal
binnen.

Uiteraard kunnen we niet op elk verzoek ingaan. Met zo
ontelbaar velen hebben jullie gereageerd, dat ik denk: hebt u
echt niets anders te doen? Dames en heren per koppel één
verzoek. Het wordt een dolle avond.

Vrouw 4 zingt op verzoek een lied in een onbekende taal.

3 vermoeidheid

vrouw 1 Waarom draaien we rond?

man 1 Dat is de bedoeling.

vrouw 1 Ik voel me net als afwaswater.

We draaien naar beneden. Maar de afvoer is verstopt. Hij zit vol vuil en smerigheid.

We blijven maar draaien. Om die koek van vuiligheid.

Langzaam sijpelen we erdoorheen. Het stinkt. Alles stinkt.

De dagen stinken in hun afvoer. En dan zijn we er eindelijk doorheen. In de afvoer.

man 1 Ik vind niet dat het stinkt.

vrouw 1 Waarom draai jij rond?

man 1 Ik vind het prettig. Om met u rond te draaien.

vrouw 1 Prettig?

man 1 Ja, aangenaam.

vrouw 1 Samen de afvoer in?

man 1 Zo zie ik het niet. Ik zie ons opstijgen. We ontstijgen iets.

vrouw 1 Wat schattig. Voelt u die zuigkracht dan niet? Van de draaikolk. Het drijfzand.

De nacht. Het zomerlicht. Het blauwe uur.

De wijzers van de klok. Ze draaien allemaal rond. En ze

hebben geen idee waaromheen. Zoals de hemellichamen

om elkaar. Waarom naderen ze elkaar nooit? Waarom is het heelal zo eenzaam?

vrouw 4 Waarom zitten zij te kijken en staan wij te dansen? Waarom niet omgekeerd? Waarom zitten wij niet daar en staan zij niet hier?

man 4 Omdat het zo gaat.

vrouw 4 Omdat wát zo gaat?

man 4 De dingen.

vrouw 4 De dingen?

man 4 De loop der dingen, ja.

vrouw 4 En wij zijn de dingen? In de loop der dingen? Zoals in lopende zaken? Of een lopend gerucht? Of een lopend vuurtje?

man 4 Blijf nu gewoon maar bewegen.

vrouw 4 Of zoals in aan de lopende band?

man 2 Wat doet u?

vrouw 2 Ziet u dat niet?

man 2 Nee, ik zie het niet.

vrouw 2 Ik pluk de madeliefjes.

man 2 Welke madeliefjes?

vrouw 2 Op de grond. En in de lucht. Ze vliegen rond. En ze staan in het gras.

man 2 Madeliefjes?

vrouw 2 Ja. Ziet u ze niet?

man 2 Nee, ik zie geen madeliefjes.

vrouw 2 Ze zijn zo mooi. Net vlinders.

man 2 Hier zijn geen madeliefjes.

vrouw 2 Waar?

man 2 Hier. Waar we dansen.

vrouw 3 Ik wil gewoon zijn.

man 3 Iedereen is gewoon. Kijk eens rond. De sukkelaars.

vrouw 3 Ik vind gewoon zijn mooi.

man 3 Wat zeg je nu toch?

vrouw 3 Ik vind gewoon zijn mooi.

Het is het mooiste wat er is.

man 3 Ik begrijp het niet.

vrouw 3 Kijk naar mij. Kijk je naar mij?

man 3 Ja, ik kijk naar je.

vrouw 3 Wat zie je?

man 3 Hoe bedoel je, wat zie ik?

vrouw 3 Zeg nu toch gewoon wat je ziet.

man 3 Ik zie mijn vrouw. Mijn vlinder.

vrouw 3 En wat nog?

man 3 Mijn kind.
vrouw 3 Goed zo.
man 3 Wat bedoel je?
vrouw 3 Het leven zal veranderen, man.
We zullen anders moeten dansen.
man 3 Ik weet het. Niemand zal meer naar ons kijken.
vrouw 3 O, jawel. Ons kind. Het zal zich de ogen uitkijken.
En omgekeerd. We zullen niet weten wat we zien. En
omgekeerd. Ik zie het al voor me. Ik voel het nu al kijken.
Dans ons. Maar wees voorzichtig. Ik ben met tweeën.
Ik heb voorgoed een ander lichaam nu.
Vind je het erg?
man 3 Nee.
vrouw 3 Echt niet?
man 3 Het is wennen.
vrouw 3 Aan mijn buik.
man 3 Aan alles. Je hele lichaam verandert. Dus het mijne
ook. Wij waren een moer en een schroef. We pasten perfect
in elkaar.

man 2 Hier zijn geen madeliefjes.
vrouw 2 Maar ze dansen mee met ons.
man 2 Voor de beloning?
vrouw 2 Ja, voor de beloning. Ze zijn zo mooi.
man 2 Hier zijn geen madeliefjes.
vrouw 2 O, ze zijn zo mooi.
man 2 We moeten blijven bewegen.
vrouw 2 Ja, laten we bewegen. Waar gaan we naartoe?
man 2 Naar de beloning. Liefje. Madeliefje. Hou stand.

vrouw 4 Waarom zitten zij te kijken en staan wij te dansen?
Waarom niet omgekeerd? Waarom zitten wij niet daar en
staan zij niet hier?
man 4 Omdat het zo gaat.
vrouw 4 Omdat wát zo gaat?

man 4 De dingen.
vrouw 4 De dingen?
man 4 De loop der dingen, ja.
vrouw 4 En wij zijn de dingen? In de loop der dingen? Zoals in lopende zaken? Of een lopend gerucht? Of een lopend vuurtje?
man 4 Blijf nu gewoon maar bewegen.
vrouw 4 Of zoals in aan de lopende band?
man 4 Blijf nu maar gewoon bewegen.
vrouw 4 En waarheen dan?
man 4 Naar het einde.
vrouw 4 Het einde waarvan?
man 4 Van dit spektakel.
vrouw 4 Welk spektakel?
man 4 Wij. Wij zijn het spektakel.
vrouw 4 En wie zijn zij dan?
man 4 De toeschouwers.
vrouw 4 En wat is de loop?
man 4 Welke loop?
vrouw 4 De loop der dingen. Zoals je zei.
man 4 Alles is de loop.
vrouw 4 Alles is de loop? En iedereen is de dingen? Je zegt altijd hetzelfde.
man 4 Blijf nu gewoon maar bewegen.
Er zijn gieren en prooien.
De gieren zijn de figuranten.
De prooien zijn het mooist.

4 dromen

mc En nu changez! Muziek!
Nog eens lekker dansen voor de rust.
En daarna gaan we een avond in vol verassingen.
We zullen niet weten wat we zien.

vrouw 3 Ik heb altijd graag gedanst.
man 3 Dat weet ik. Waarom?
vrouw 3 Dat weet ik niet.
man 3 Om de aanraking?
vrouw 3 En om de beweging. Samen.
Met een ander lichaam. Gewoon bewegen.
man 3 Tegen de eenzaamheid.
vrouw 3 Zoiets. Samen schuren tegen de muur van elkaar.
Ik voelde me veilig. In die handen. Ik liet me gaan.
man 3 Dat vond ik mooi aan je.

vrouw 4 Ik heb er altijd van gedroomd om
op een dag te dansen met mijn zoon of mijn dochter.
man 4 Het spijt me.
vrouw 4 Wat zou dat mooi geweest zijn.
man 4 Ik zou het graag hebben gezien.
vrouw 4 Ik voel me zo leeg. Ik dans om een gat in mijn
lichaam. Als ik stop is er niets meer.
man 4 We moeten blijven bewegen.
vrouw 4 Ik beweeg om een leegte.
man 4 Ik ben er toch?
vrouw 4 Ja, jij bent er nog. Kom je nog eens naar binnen?

man 2 Wat doet u?

vrouw 2 Het waait hevig en ik maai het gras.
man 2 Hier is geen gras. En het kan hier niet waaien.
vrouw 2 Kijk! Voor de maaier ontstaat telkens een
wervelwindje. Alsof het gras danst.
Zo mooi.
man 2 Ik zie niets. U droomt. U slaapwandelt, denk ik.
vrouw 2 Ruikt u dat? Die geur van vers gemaaid gras.
man 2 Ik ruik niets.
vrouw 2 Het is onze tuin. Het waait er verschrikkelijk nu.
Die geur van vers gemaaid gras. Kindertijd. Schommels.
Zomeravonden.
man 2 Ja, ik ruik het.
vrouw 2 Ruikt u het ook?
man 2 Ja hoor. Ik ruik het. Heerlijk hè.
vrouw 2 De schommel danst in de wind.
Ziet u het?
man 2 Ja ik zie het. Zit er iemand op?
vrouw 2 Ziet u dat niet?
man 2 Ja, nu zie ik het. Er zit iemand op.
vrouw 2 Ze gaat te hoog! De wind is te hevig. Ze gaat
wegvliegen!
En ze is nog zo klein. Nee! Niet doen!
man 2 Er zit niemand op.
Wees niet bang. Ik heb het verkeerd gezien. Het is gewoon
de wind.

5 nieuwe koppels

vrouw 4 Heb je niets beters te doen? Dan de hele tijd te staren.

man 4 Ik staar niet.

vrouw 4 Toch wel. Al de hele week. Naar de billen van die troela. Ik zie het wel.

man 4 Welke troela?

vrouw 4 Die daar. Met haar dikke reet.

man 4 Ik weet niet waarover je het hebt.

Je ijlt.

vrouw 4 O ja? Hè, dikbil! Ja, jij, dikgat.

Wie denk je dat je bent? Nog één nacht en je billen zijn pap. Je borsten hangen op je knieën, je buik is een zeppelin en je kin hangt slapper dan een natte hangmat.

man 4 Wat doe je nu?

vrouw 4 Ik zeg gewoon de waarheid.

man 4 Iedereen kijkt. Iedereen hoort je.

vrouw 4 Nou en? Als iedereen kijkt, als iedereen alles ziet en hoort, is er niets meer te verbergen, toch?

vrouw 2 Heeft u het over mij?

vrouw 4 Nee, over uw vormen.

vrouw 2 Wat is ermee?

vrouw 4 Hij staart er altijd naar.

vrouw 2 Iedereen staart nu.

vrouw 4 Uw vormen zijn perfect. Ideaal.

U hebt een droomlichaam. Wilt u met mij dansen? Ik wil weten of u wel bestaat.

vrouw 2 U ijlt.

vrouw 4 De hele wereld ijlt. Ik hoor haar tot hier. Luister, dat stille gehuil. Van buiten.

Wilt u met mij dansen? Ik zie dat u het wilt.

vrouw 2 U meent het? U wilt met mij dansen? Hier, nu?

vrouw 4 Wat hebben we te verliezen?
vrouw 2 Wat hebben we te winnen?
vrouw 4 Wat is het verschil? We kunnen een paar minuten
schitteren. Dat is het. Al de rest is verlies.
vrouw 2 U bent gek. We zijn gek.

*De vrouwen dansen samen. Daarna herverdeelt de MC tijdelijk
de koppels, zodat elke danser even met iemand anders danst.*

vrouw 2 Ik voel u.
man 4 Wat voelt u?
vrouw 2 U bent hard.
man 4 Dat is de angst.
vrouw 2 Waarvoor?
man 4 Gewoon, angst.
vrouw 2 Dan wordt u hard?
man 4 Ja. Dan doet het pijn.
vrouw 2 Doet het nu pijn?
man 4 Ja.
vrouw 2 Waar?
man 4 In mijn kruis.
vrouw 2 Hoe voelt dat?
man 4 Alsof mijn pik in mijn keel zit.
vrouw 2 Zal ik u verlossen?
man 4 Kunt u dat?

man 1 Wat doet u?
vrouw 2 Wat zeg je?
man 1 Ik vroeg wat u aan het doen was.
vrouw 2 Ik was aan het dromen.
man 1 U stond te dromen?
vrouw 2 Ik droomde dat ik een drone was.
Ik vloog hier rond. Boven ons.
Ik zag ons bezig. Het was vreemd.
man 1 Wat zag u dan?

vrouw 2 Onze bewegingen. Vanuit de lucht.
Alsof ik een vogel was.
man 1 En hoe zagen wij eruit?
vrouw 2 Klein. Miertjes. Maar mooi.
Wiegende miertjes.
man 1 Hier is helemaal geen lucht.
vrouw 2 Nee. Ja. Nee, het was een droom.
man 1 Wilt u winnen?
vrouw 2 Winnen?
man 1 De wedstrijd hier.
vrouw 2 Is er een wedstrijd?
man 1 Met een beloning.
vrouw 2 Wat is de beloning?
man 1 Dans nu maar. Blijven bewegen.

vrouw 4 Het stinkt hier.
vrouw 1 Ja, alles en iedereen stinkt hier.
vrouw 4 Maar dat zien ze gelukkig niet.
vrouw 1 Wie?
vrouw 4 De kijkers.
vrouw 1 Fuck de kijkers. Die stinken ook.
vrouw 4 Ongetwijfeld. Maar anders.
vrouw 1 Hoe anders?
vrouw 4 Zij zweten niet.
vrouw 1 Maar ze ontbinden wel. Dat zijn
de ergste twee soorten stank. Zuur zweet
en ontbinding.
vrouw 4 En aronskelken.
vrouw 1 Aronskelken?
vrouw 4 Heb je ooit aan een aronskelk geroken? Het zijn de
sierlijkste bloemen op aarde. Maar hun geur is zo wee. Zo
rottend. Mijn moeder zei dat ze alleen maar passen
op een doodskist.
vrouw 1 Leuke moeder.
vrouw 4 Ze zijn een valstrik.
vrouw 1 Waarom?

vrouw 4 Omdat ze lokken én afstoten.
Ze willen schitteren, gezien worden, pronken, pralen. Maar ze stinken.

vrouw 1 Waarom doen ze dat, pronken en stinken tegelijk?

vrouw 4 Dat is de natuur.

man 2 Ik heb eksterogen.

man 3 Ik schijn wolvenogen te hebben.

man 2 Ik bedoel aan mijn voeten. Eksterogen. Ken je dat niet?

man 3 Nee.

man 2 Het is een eeltplek op de voeten. Het doet veel pijn. Ze noemen het ook likdoorn.

man 3 Een ekster oog heet ook likdoorn? Aan uw voeten?

man 2 Ja, het doet veel pijn.

man 3 Van het dansen?

man 2 Uiteraard.

man 3 Dat vind ik heel erg voor u. Ik heb een frozen shoulder.

man 2 Wat is dat?

man 3 Ik kan mijn schouder niet meer bewegen. Hij zit gewoon vast.

man 2 Ook van het dansen?

man 3 Ja, en van het dragen.

man 2 Het dragen?

man 3 We worden elke dag moeër en dus zwaarder.

man 2 Ja.

man 5 Ik wil niet spreken.

vrouw 3 Okee

man 5 Je vindt het niet erg?

vrouw 3 Nee.

man 5 Maar je mag gerust iets vertellen.

vrouw 3 Wat wilt u dat ik vertel?

man 5 Niets bijzonders.
vrouw 3 Dan zal ik u niets bijzonders vertellen.
man 5 Dat is goed.
vrouw 3 'Er was eens...'
man 5 Dat is goed.
vrouw 3 Dat was niets bijzonders, toch?
man 5 Inderdaad.

man 4 Wat beweegt u?
pop U.
man 4 Wie heeft u gemaakt?
pop U.
man 4 Ik?
pop U.
man 4 Ik heb u gemaakt en ik beweeg u?
pop U.
man 4 U verwacht me met iemand anders.
pop U U U.
man 4 U U U?
pop U.
man 4 U bedoelt wij?
pop U.
man 4 Wij mannen?
pop U U.
man 4 Vindt u het erg?
pop U.
man 4 Maar u danst toch graag?
pop U.
man 4 Wilt u rusten?
pop U.
man 4 Straks.
pop U.
man 4 U wilt uw haar wassen?
pop U.

6 tijd om te rusten

mc

Laten we het eerst even rustig aan doen.

Er weer inkomen.

De avond is jong.

De lichamen zijn moe.

De verzoekjes stromen toe.

De sponsors zijn gul.

De live-stream wordt druk bekeken.

Gewoon blijven bewegen.

Watch those knees.

Niet door die knieën gaan.

Dan is het afgelopen.

En dat zou zonde zijn.

Want straks komt de beslissende strijd.

Alles of niets.

Hold on to your heart. And your smartphones.

En laten we nooit vergeten:

‘Some dance to remember, some dance to forget.’

Het is wat ons verenigt en ons verdeelt.

Het is wat ons staande, gaande, wanende houdt.

Het is wat u kijkers kijkende houdt.

Het is wat ons bezig houdt.

‘Wie niet weg is, is gezien.’

Weet u het nog?

Verstoppertje spelen.

Wat waren dat heerlijke tijden.

Achter een boom.

In het struikgewas.

Onder de tafel.

Zo onvindbaar mogelijk zijn.

Spinnen van genot,
omdat we onzichtbaar leken.

Die tijden zijn voorbij.
Meer zelfs, de tijden zijn omgekeerd.
'Wie niet gezien is, is weg.'
Zo is het nu.
Wie nu onzichtbaar is, is kansloos.
Wie nu niet gezien wordt, is verloren.

'Homo homini lupus.'
De mens is de mens een wolf.
In die tijden leven we.
De eeuw van de wolven.
Maar niet geklaagd.
Het zijn heerlijke tijden. Toch?
Iedereen verscheurt iedereen.

Maar laten we niet afdwalen.
Per koppel één verzoek.
Het wordt een dolle avond.

7 de pop en de prins

*De pop vertelt op verzoek haar verhaal in een onbekende taal.
Man 5 vertaalt haar woorden.*

man 5 / de pop

Ooit was er een prins.

Eerst hield hij van de mensen.

Maar hij zag zoveel lelijks, zondigs en ijdel.

Zoveel onmenselijks onder de mensen.

Hij rouwde.

Hij wilde een nieuwe mens maken.

Zij moest de mooiste en toch de gewoonste zijn.

De eerbaarste, de zinnelijkste, de trouwste.

Maanden heeft hij aan haar gewerkt.

Hij maakte haar uit ivoor.

Zij moest tastbaar zijn en toch doorzichtig.

Van vlees en van droom.

Toen zij eindelijk af was, werd hij zo verliefd
dat hij dagenlang weende.

Omdat ze niet leefde.

Op een nacht kwam hij thuis. Van de vreselijke wereld.

Dronken van droefheid.

Daar stond ze, schitterend en roerloos in zijn paleis.

Hij sprak tot haar, smeekte haar, sloeg
met zijn blote hand op haar koude kont.

Greep haar ijzige tepels.

Likte haar stenen schoot.

Kuste haar witte voeten.

Kamde met zijn vingers haar ivoren haar.

Maar niets bewoog haar.

Ten einde raad zoende hij haar.

Op haar doodkille lippen.

En toen gebeurde het.

Langzaam kwam zijn schepping tot leven.

Ze begon te gloeien, te ademen, te zien.

En zie mij, hier sta ik.
Eeuwen later.
Hij heeft mij zijn ogen doorgegeven, de prins.
En zijn adem.
Denk niet dat ik u niet zie.
Ik zie wat hij zag.
Hij zag wat ik zie.
Ik hoor wat hij hoorde.
Hij hoorde wat ik hoor.
Er is niets veranderd. Alleen het ritme.

Het is moeilijk om aan te zien.
Voor iemand met nieuwe ogen.
Maar er zijn flikkeringen.
Schitteringen.
Verstrooiingen.

De prins was niet uit op roem, eer of wellust.
Hij wilde niet opgemerkt worden.
Niet bekeken, niet gefilmd.
Hij heeft mij geschapen in zijn donkerste kamer.
Uit dat donker heeft hij mij gemaakt.
Ik moest gloeien van schoonheid.
Bewegen zoals het allereerste.
Dat was zijn antwoord op de wereld.

In zijn naam spreek ik nu.
Uit zijn ogen kijk ik.

Ik ben gemaakt van verlangen.
Ik ben beademd door hartstocht.
Ik ben opgelicht uit het donker.
Ik ben gewekt uit verdriet.
Ik ben bedacht uit wanhoop.
Ik ben beschenen door het duister.

Hoop beweegt mij.
Hopeloosheid beweegt mij.
Met de adem kwam ook de scheur. In mij.

Zo kijk ik nu naar u. Naar ons.
Vaak vraag ik me af: wat zou de prins ervan denken?

Het eerste wat hij met me deed was dansen.
Een hele dag en een hele nacht.
Ik was buiten adem.
Ik zag dat hij gelukkig was.
Maar onvermijdelijk moest hij dagelijks
even de wereld in.
Altijd kwam hij droevig terug.
Dan wilde hij dansen.
Niemand danst meer daarbuiten, zei hij
op een dag. Iedereen is verstijfd.
Vertwijfeld vroeg hij zich af wat hij eraan
kon doen.
En dan dansten we maar.
Niemand zag ons. Niemand keek naar ons.
Wij vonden hoop in onze bewegingen.
'Dans eerst, denk daarna.' Dat zei hij vaak.

Nu kijk ik uit zijn ogen.
Hij zou ze niet geloven.
Hij zou dit niet kunnen aanzien.
Hij zou huilen.
Hij zou mijn ogen sluiten,
zijn adem uit mij terugtrekken.
Ik zou weer het beeld worden.
Hij zou zich terugtrekken in het donker.
Het laatste wat we van hem zouden horen
is een lange, verscheurende schreeuw.

mc Bravo.
Bravo.
Prachtig prachtig.
Dit zijn veruit de mooiste woorden
die we hier vanavond hoorden.
Ontroerend. Aangrijpend.

En zo waar, zo authentiek, zo echt,
zo recht uit het hart.

man 4 Wat een trut. 'Hoop beweegt mij.'
Fuck you.

vrouw 4 Ik vond het mooi.

'Hoop beweegt mij.' Zo is het.

man 4 Alle hoop is valse hoop.

vrouw 4 Vals of niet, het is hoop.

man 4 Wat een onzin. Kijk daar, die klok. Noem jij dat
hoop? Die wijzers, dat tikken,
dat ronddraaien tot het afgelopen is?

vrouw 4 Ja, ik zie daar hoop in.

man 4 Sukkel. Je begrijpt het niet.

Je verliest je tijd.

vrouw 4 Maar ik dans. En ik zie jou.

Hoe kan ik dan mijn tijd verliezen?

vrouw 2 Soms wil ik ook een beeld zijn.
Een vlinder in volle vlucht.

man 2 Dan prikken ze je vast in uw borstkas.

vrouw 2 En zo beland je achter glas?

man 2 Met de vleugels gespreid. En een speld door het
hart.

vrouw 2 Zo wil ik het wel. Vereeuwigd op mijn mooist.

man 2 Dan kom ik naar je kijken.

vrouw 1 Ze heeft geen idee. Er zijn geen prinsen meer.

man 1 Alleen maar kikkers.

vrouw 1 Mijn vader was een prins.

man 1 Mijn moeder was een prinses.

vrouw 1 Elke eerste zondag van de maand
gaf mijn vader een roos aan mijn moeder. Tot hij niet meer
wist waar hij was.

man 1 Elke zondag deed ze haar blauwe rok
en haar witte bloes aan. En haar parelsnoer om.

vrouw 1 De laatste keer gaf hij haar een klaproos. Uit de
tuin. Verder raakte hij niet meer. Ze was al verwelkt in zijn
hand.

man 1 Wat een prins.

vrouw 3 Zou de prins haar een kind gegeven hebben?

man 3 Een prinses?

vrouw 3 Gewoon een kind. Een vrucht.

Een ding. In haar buik.

man 3 Dat weten we niet.

vrouw 3 Misschien zwerft het nog altijd ergens rond. In de
geschiedenis.

man 3 Tussen de miljarden anderen.

vrouw 3 Toen ik klein was vertelde mijn moeder dat de
sterren eigenlijk doodgeboren kinderen waren. Met allemaal
vreemde namen. En dat er dagelijks bijkwamen.

man 1 Het is een verhaaltje.

vrouw 1 Nee het is echt.

man 1 Het is een droom.

vrouw 1 Dromen zijn ook echt.

man 1 Als een droom echt is, wat is er dan nog een droom?

vrouw 1 Alles.

8 meer dan een gevonden voorwerp

man 5

Ik dacht dat je een verloren voorwerp was.
Achtergelaten.
Afgedankt.
Zwerfvuil.
Een straathond.
Een straatkind.
Ik ben geen prins.
En prinsen zijn ook geen prinsen meer.

Ik heb je misbruikt.
Wat moest ik anders?
Het was niet goed,
maar het was verrukkelijk.
Weldadig.
En misdadig.
Allebei.
Het spijt me.
Het was onvergeeflijk.
Maar onvergetelijk.

*Hij doodt de pop en valt op zijn knieën.
Koppel 5 is gediskwalificeerd.*

vrouw 1 Hij dacht dat ze een 'verloren voorwerp' was.
Lost luggage.
Dat je ergens kunt ophalen.
Soms heet het verloren, soms gevonden voorwerp.
Het hangt er maar vanaf.
Niemand heeft mij gevonden.
Of opgehaald.
Zelfs niet gezocht.
Ik weet niet eens wie me kwijtgeraakt is.

Wie mij achtergelaten heeft
of gewoon vergeten is.
Wat is men dan nog?
Ik ben niet uitzichtloos.
Ik ben van niemand het uitzicht.
Ik ben niet moe.

Ik zou hier nog duizend jaar kunnen ronddraaien.
Een paard in de draaimolen.
Een ezelin op de kermis.
Een draaitol in het niets.

Waar wacht ik nog op?
Op een passant die toevallig even opkijkt
en verder loopt?
Op de grote opruimactie?
'Alle gevonden voorwerpen worden
volgende maand geschonken aan een goed doel.'

Het leven is doofstom. En blind.
Het is zo onverschillig als een seconde.
Als de tik van de klok.

man 1 Het is beter om gezien te worden
in de nederlaag
dan niet gezien te worden in de zege.

9 dromen van ontsnapping

vrouw 2 Kennen wij elkaar van ergens?

man 2 Van waar dan?

vrouw 2 Van vroeger.

man 2 Hoe lang vroeger?

vrouw 2 Misschien al van de lagere school.

man 2 Wie weet.

vrouw 2 Misschien zaten we daar allemaal samen?

man 2 Nee, dat kan niet. We zijn van verschillende generaties.

vrouw 2 Dat is waar.

man 2 Kunnen verschillende generaties niet in dezelfde klas zitten?

vrouw 2 Normaal gezien niet.

man 2 Maar stel je voor.

vrouw 2 Ja, stel je voor.

man 2 Goed, dat is dan afgesproken. Wij zaten in dezelfde klas.

vrouw 2 Maar eigenlijk kan het niet.

man 2 Wel als we het nu afspreken.

vrouw 2 Dat is misschien wel waar.

man 2 En dat we elkaar hier nu weer tegenkomen. Wie had dat kunnen denken?

vrouw 2 Jouw moeder ging dood.

man 2 Ik was vijf.

vrouw 2 Jij stonk, maar je liep altijd te neuriën.

man 2 Als een neuroot.

vrouw 2 De juf zette je achterin.

man 2 Ik kon niet rekenen.

vrouw 2 Maar je kon al prachtig dansen.

man 2 Alleen dansend kon ik rekenen.

Stapjes zetten. Tot boven duizend.

vrouw 2 En jij was de slimste.

man 2 Maar ik wilde vliegen.

vrouw 2 Jij wist al alles.
man 2 Maar niet hoe ik kon vliegen.
vrouw 2 En jij wilde toen al astronaut worden.
man 2 Ik wilde gewichtloos zijn.
vrouw 2 Hoe lang is het geleden?
man 2 Wat?
vrouw 2 Dat we onze vinger opstaken in het klasje om iets te vragen.
man 2 Of te antwoorden.
vrouw 2 Dat mis ik.
man 2 Ik doe het 's nachts. Dan steek ik soms nog eens mijn vinger op. In het donker.
vrouw 2 Om iets te vragen.
man 2 Ja.
vrouw 2 Aan wie?
man 2 Dat weet ik niet.
vrouw 2 Iemand die toekijkt?
man 2 Of luistert.
vrouw 2 Iemand die zich over ons ontfermt?
man 2 Gewoon iemand die ons ziet.
vrouw 2 En wat is de vraag?
man 2 Of iemand ons ziet. Dat is de vraag.
vrouw 2 Jij wist altijd al alles.
man 2 Maar ik wilde vliegen.
vrouw 2 Waarom?
man 2 Om te zien hoe het is om ons te zien. Van hoog.
vrouw 2 Zoals bij een drone.
man 2 Nee, zoals bij een valk. Valken zien alles.
Een valk kan een muis zien op een kilometer afstand.
vrouw 2 En zie ons nu.
man 2 Dansende muizen.

10 de derby

mc

Zo is het wel genoeg geweest.

Cut the crap.

Cut. Cut. Cut.

Wie denken jullie wel dat jullie zijn?

Dichters?

Fuck the poetry. Fuck it.

Pijn. Lust. Nederlaag.

Dat willen we zien.

Wie betaalt jullie?

Wie voedt jullie?

Wie sponsort jullie?

Wie geeft jullie alle aandacht?

Wie geeft jullie een bestaansreden?

Juist.

ZIJ.

WIJ.

Zonder ons zijn jullie niemand.

Niemand.

Dancing in the dark.

Wij willen hier geen poëzie meer horen.

Allemaal bullshit.

En daarom, om de dichterlijke drang wat te verdrijven, het vermaak wat op te drijven:

de derby.

De regels: de deelnemers rennen in de rondte, terwijl de een de ander vasthoudt.

Wie de meeste rondjes rent, is de winnaar.

Wie valt is gediskwalificeerd.

U allen bent de jury, dus telt u vooral de rondjes mee.

Ze doen dit immers voor u.

Om zich bij u in de kijker te rennen, zogezegd.

Lijden wil ik zien.
U mag achterwaarts lopen.
Of zijwaarts. Of grafwaarts.
Wat maakt het ook uit.

Loop de ziel uit uw lijf.
Loop de droom uit uw lijf.
Wie heeft er dromen nodig?
Ze zijn zoals een blinde darm.
Ze kunnen alleen maar ontsteken.

De derby begint.

vrouw 4 Wat is die beloning nu precies?

De derby duurt. Uiteindelijk stuikelt Vrouw 2. Ze valt op haar knieën. Koppel 2 is gediskwalificeerd.

11 dromen blijven najagen

*Koppel 2 kijkt naar de marathon vanuit
de hoogte.*

man 2 Hierna word ik een vrouw.

vrouw 2 Waarom?

man 2 Dan kan ik mooi zijn en begeerd worden.

vrouw 2 Word je niet genoeg begeerd?

man 2 Nooit zoals een vrouw. Ik wil weten hoe dat is.

Een vrouw is de aarde, de man is haar maan.

vrouw 2 Hoe poëtisch.

man 2 Toch is het zo. Vrouwen voeren op, mannen zijn
publiek.

vrouw 2 En jij wil geen publiek meer zijn?

man 2 Eén dag. Eén dag wil ik schitteren als een vrouw. Ik
wil de spiegels zien gloeien.

vrouw 2 De meeste vrouwen schitteren helemaal niet. Kijk
maar eens rond. Ze hebben broekrokken aan, zijn
baarmoeders op crocks en worden frigide onder
krulspelden.

man 2 Hoe poëtisch.

vrouw 2 Toch is het zo. Je vergist je. Je verkijkt je.

man 2 Dat weet ik. Maar ik moet me wel verkijken. Anders
is het geen leven.

vrouw 2 Laten we ons verkijken dan.

man 2 Hoe?

vrouw 2 Laten we ons verkijken op elkaar. Samen. Tegelijk.

man 2 Nu? Hier?

vrouw 2 Nu hier. Het is nu of nooit.

man 2 Zie je weer madeliefjes?

vrouw 2 Kijk naar mij. Verkijk je. Of verkijk je niet. Wat zie
je?

man 2 Ik zie de lichtste danseres die ik ooit heb gezien.

vrouw 2 Ik zie een libel die denkt dat ze een nijlpaard is.

man 2 Ik zie een vlinder. Hij is al opgeprikt en toch fladdert hij nog prachtig.
vrouw 2 Ik zie een valk. Ooit zag en wist hij alles. Elke muis, elke prooi, elke mier. Maar nu is hij bang om op te vliegen. Ik wil dat hij vliegt, zodat ik hem kan zien in de lucht.
man 2 Wat zijn we mooi.
vrouw 2 We schitteren. De spiegels gloeien.
man 2 Vergissen we ons niet?
vrouw 2 Niet zolang we ons samen vergissen.
man 2 Wat heerlijk.
vrouw 2 Nu kunnen we vliegen.
man 2 Denk je, echt?
vrouw 2 Wij denken het.
man 2 Zijn we nu geliefden?

vrouw 4 Hoe lang tikt de klok nog?
man 4 Zolang we dansen.
vrouw 4 Maar hoe lang moeten we dansen?
man 4 Zolang de klok tikt.
vrouw 4 Dan zitten we vast.
man 4 We kunnen helaas niet langer doorgaan dan de klok tikt.
vrouw 4 En de klok tikt maar zolang we dansen?
man 4 Nee, de klokt tikt gewoon door.
Die kan het niet schelen.
vrouw 4 Hoe moeten we dan weten wanneer het gedaan is?
man 4 Nooit.
vrouw 4 Maar ooit is het toch gedaan?
man 4 Niet zolang we doorgaan.
vrouw 4 En waarom doen we dat dan?
man 4 Om de beloning.
vrouw 4 Wat is de beloning?
man 4 Dat we aan het dansen zijn.
vrouw 4 Dat begrijp ik niet.
man 4 Wat begrijp je niet?
vrouw 4 Dat we doorgaan, omdat dansen onze beloning is.

man 4 Wat had je gedacht?
vrouw 4 Ik weet het niet. Een oplossing.
Een verlossing. Een bevrijding.
man 4 Een bevrijding waaruit?
vrouw 4 Hieruit
man 4 Maar dit is de bevrijding. Begrijp je?
vrouw 4 Nee, dat begrijp ik niet.
man 4 Wat begrijp je niet?
man 4 Wij gaan sneller dan de wijzers.
Of trager. Wij zijn soeverein. Als we dansen.
vrouw 4 Maar uiteindelijk slaat de klok toch toe? In een
hart. In een nier. In een lever.
In een long. In een ader.
man 4 Dat is waar. In de jaren verliezen we. Maar in de
seconden, de minuten en de uren kunnen we winnen.
vrouw 4 Tijdelijk.
man 4 Ja, altijd tijdelijk. Maar ook de tijd is tijdelijk.
Uiteraard. Wat zou hij anders zijn?

vrouw 1 Wil je me helpen hierna?
man 1 Waarmee?
vrouw 1 Ik wil hier niet meer zijn.
man 1 Waar?
vrouw 1 Hier. Overal. Ik wil gewoon verdwijnen.
man 1 Waarheen?
vrouw 1 Naar nergens. Naar nooit.
man 1 Ik begrijp u niet.
vrouw 1 Dan zal ik duidelijker zijn. Ik heb er genoeg van,
van dit leven. Ik wil eruit stappen. Zo zeggen ze dat toch?
man 1 U vraagt me om u te helpen uit het leven te
stappen?
vrouw 1 Zo is het. Niemand hoeft het te weten.
man 1 Nee, dat kan ik niet.
vrouw 1 Ik ga het niet alleen doen. En ook niet voor de hele
wereld, zoals die exhibitionisten nu.
man 1 Maar u vraagt iets onmogelijks. Het leven is heilig. Ik
kan u niet helpen.

vrouw 1 Wat is er in godsnaam heilig aan het leven?

man 1 Alles. Elke minuut.

vrouw 1 Wat doe je hier dan, in deze waanzin?

man 1 Toeval.

vrouw 1 Toeval? Wel, ik heb het gehad met het toeval. En het toeval met mij. Het toeval heeft het toevallig nooit voor mij gehad.

man 1 Er is niets anders dan toeval.

vrouw 1 Net daarom. Ik wil het niet meer. Maar ik kan het niet alleen. Ik ben toevallig niet zo moedig.

man 1 Ik ook niet.

vrouw 1 Dat komt goed uit. Dan helpt de ene lafaard de andere.

man 1 Ik wil geen lafaard zijn.

vrouw 1 Het zou net moedig van je zijn om me te helpen. Dan ben je geen lafaard meer.

man 1 Het is moediger om door te gaan.

Te blijven dansen.

vrouw 1 Waarom?

man 1 Dat weet ik niet.

vrouw 1 Er moet toch een reden zijn?

man 1 Ik denk van niet.

vrouw 1 Jij denkt niets, jij weet niets.

En toch ga je door. Toevallig.

man 1 Zo is het.

mc Wat horen wij?

Gissingen. Vergissingen. Dwalingen.

Belang. Eigenbelang. Algemeen belang.

Kortom, verlangen.

Naar vertoning, beloning, bekroning.

Terwijl we hier zijn om te dansen, toch?

Wat zouden we hier anders doen?

‘Some dance to remember, some dance to forget.’

Maar komt dat niet op hetzelfde neer?

Het gaat om de beweging, niet om de beloning.

De beloning is voor iedereen gelijk. Uiteindelijk.

Na de dans. Na het licht.

vrouw 4 Hierna wil ik een kind.
man 4 Dat kan niet, dat weet je.
vrouw 4 Ik wil een meisje. Samen schoenen kopen.
man 4 Je ijlt.
vrouw 4 Elkaars kleren aandoen.
man 4 Zeg dat niet.
vrouw 4 Elkaars haar kammen.
man 4 Zwijg.
vrouw 4 Jij zou haar leren dansen.
man 4 Ik kan niet dansen.
vrouw 4 Op wie zou ze lijken?
man 4 Doe dit niet.
vrouw 4 Van wie hebben meisjes de ogen?
man 4 Geen idee.
vrouw 4 Ik hoop dat ze mijn knieën niet heeft.
man 4 Jij hebt mooie knieën.
vrouw 4 Ik heb stierenknieën.
man 4 Ik hoop dat ze je hals heeft.
vrouw 4 Echt?
man 4 Ik probeer het me te verbeelden.
vrouw 4 Je maakt me iets wijs.
man 4 Ja.
vrouw 4 Wat is er dan nog hierna?
man 4 Wij, samen, zoals hiervoor.
vrouw 4 Wij, samen, zoals hiervoor.
De rest van ons leven?
man 4 De rest van ons leven.

vrouw 3 Wat gaan we hierna doen?
man 3 Eerst dit.
vrouw 3 Ik wil dit niet meer. Ik wil geen roem. Geen beloning. Ik wil geen spiegels meer. Ik wil niet meer bekeken worden.
Ik wil gewoon mijn kind en een huis.
man 3 Weet je nog, onze eerste dans?

vrouw 3 Toen je zei dat ik je vlinder was,
maar dat weet je blijkbaar niet meer.
man 3 Weet je nog wat de leraar zei toen?
vrouw 3 De leraar?
man 3 Ik ben het nooit vergeten. Hij zei:
'Dans eerst. Denk daarna.' Het is een citaat van een
beroemde schrijver. Je kunt niet dansen en tegelijk denken
wat erna komt. Dansen is de tijd wegdansen. Dansen is nú.
vrouw 3 Daarom wil ik niet meer. Ik denk
aan niets anders. Mijn buik denkt aan niets anders. Dan
straks. Het kind. Het leven. Begrijp je dat?
man 3 Ja. Ik denk het wel. Ik weet het niet.

vrouw 4 Zal ik een buikdans doen?
man 4 Een buikdans?
vrouw 4 Waar dient hij anders nog voor?
Ik wil een buikdans doen. Wil je hem filmen?
man 4 Wat?
vrouw 4 Mijn buik.
man 4 Waarom?
vrouw 4 Hij is zo leeg. Hij betekent niets meer.

vrouw 3 Zullen we dan nu ophouden?
Het nu is voorbij.
man 3 Nog even. Ik zal je dragen.
vrouw 3 Dat mag niet.
man 3 Dan draag ik je tot het niet meer mag. Iedereen zal
naar ons kijken. En wie houdt
ons tegen?
vrouw 3 Goed, draag ons dan.

*Hij draagt haar. Vrouw 4 laat zich op haar knieën vallen. Koppel
4 is gediskwalificeerd.*

12 de laatste ontsnapping

man 1

Ik wil u helpen, maar niet met uw dood.
Als het leven niet helpt, dan faal ik.
Dan falen wij allemaal.
Ik kan u niet dumpen.
Als een vuilniszak op een belt.

Ik kan u niet achterlaten
als een matras in een container.
Begrijpt u dat?
Niemand kan iemand afdanken.
Alsof hij hem helpt.

Wie denken wij dat we zijn?
Om iemand niet meer te beloven
dat we in hem geloven?
Zo mogen wij niet worden.

We denken dat we genadig zijn.
Dat we iemand verlossen uit zijn lijden.
Bevrijden uit zijn leven.
Door hem te bezorgen aan de dood.
Genadelozer kunnen we niet worden.

Genade is een glinstering van de hoop.
In elke waanzin, in ieder lot,
in alle vreselijke toeval
dwaalt ergens nog een licht.
Daar moeten wij naar kijken.
Die mogen wij niet uit het oog verliezen.
Zoals een nachtelijke rijder
De witte strepen op zijn weg.
Zodra hij ze niet meer ziet

komt hij niet meer thuis.

Begrijpt u dat?

Ik kan u niet thuis brengen.

Ik kan u ook niet achterlaten.

Ik wil die strepen zijn.

Ze brengen u terug.

Ze lopen met u mee.

Soms raken ze u aan.

Waar er nog een licht toeschijnt.

Daar moet u zijn.

Hij laat haar alleen achter.

vrouw 1

Dit was het dan.

Ik ben bekeken.

Ik ben niet gezien.

Nu wil ik gaan.

Het zwarte gat in.

De verlossing.

De beloning.

Ik heb al de rondjes gedraaid.

In de draaikolk van de dagen.

In de afvoer van de uren.

In de doolhof van de spiegels.

Nu wil ik verdwijnen.

Het is niet gelukt. Het geluk.

Het heeft mij even geschampt.

Maar het was te laat.

Ik was te oud.

Mijn leven was geleid.

Ik weet niet door wie.

Ik weet niet wie mij is kwijtgeraakt.

Ik wil verdwijnen.

Het is even tussen twee stilten luid geweest.

Dat schreef een dichter.

Over ons leven.

Ik ken zijn zinnen nog,
ik heb ze altijd onthouden,
maar ik herinner me niet meer mijn geluid.

Kijk niet toe.
Kijk weg.
Onthoud mij niet.
Er is niets te onthouden.
Ik ben nu al geen herinnering.
Stof en as.
Maar kijk, tuur, staar
naar mijn afwezigheid.
Kijk ze strak aan.
Kijk niet weg.
Kijk mij zo lang mogelijk na.
In het niets.
Het is voor altijd.
Het is de laatste spiegel.
Het is mijn eindelijke verdwijning.
Voorgoed.
In het niets.
Kijk niet weg.
Heb geen medelijden.
Applaudisseeer niet.
Het is maar mijn verdwijning.
Straks is ze de uwe.

*Ze verdwijnt in het niets. Er klinkt alleen nog
de muziek van een carrousel.*

Carousel ging in première op 4 maart 2017
in de Stadsschouwburg van Groningen

Spel en dans: Bram van der Heijden, Fabian Jansen, Veerle van Overloop, Hendrik Aerts,
Igor Podsiadly, Bien De Moor, Nadia Amin, Mariana Aparicio Torres, Angela Herenda, Adam Peterson, Sofiko Nachkebiya

Muziek: Daan Van Koppen (saxofoon), Arno Bakker (sousafoon), Tim Sabel (piano), Martin van Hees (gitaar),
Diamanda La Berge Dramm (viool)

Regie: Guy Weizman
Choreografie: Roni Haver
Muziekcompositie: Mátyás Wéttl

Carousel is een productie van het NNT,
Club Guy & Roni en Asko | Schönberg

www.nnt.nl
www.clubguyandroni.nl
www.askoschoenberg.nl

Bernard Dewulf (Brussel, 1960) is dichter, essayist, kunstkenner, toneelauteur en -vertaler en columnist. Zijn verhalenbundel *Kleine dagen* werd bekroond met de Librisprijs 2010 en met de Inktaap 2011. Voor zijn toneelstuk *Een Lolita*, ontving hij de Taalunie Toneelschrijfprijs 2013

Toneelwerk

Carrousel – 2017

Elektra – hertaling en bewerking van de Oresteia
– 2014

Cyrano – vertaling en bewerking – 2014

Kleine dagen – theatrale lezing – 2013

Een Lolita – 2012

Het meisje dat te veel van lucifers hield –
bewerking – 2011

Drie monniken – 2012

De bittere tranen van Petra von Kant – vertaling
en bewerking – 2011

Oresteia – vertaling en bewerking – 2011

Alkestis – vertaling en bewerking – 2006